

Бодљикаво прасе

БЕОГРАД, СУБОТО 5 СЕПТЕМБАР 1942

Уредништво и Администрација

Београд, Косовска 39/III

ПРИМЕРАК 3.— ДИНАРА

Претплату прима „Преса“ за про-
дају новина и часописа, Београд,
Влајковићева 8.
Претплата, тромесечно 36.— дин.,
полугодишње 72.— годишње 144
динара.

БРОЈ 41 — ГОД. II

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

ОД НЕВЕШТОГ И ГОРА ПЛАЧЕ

Вашингтон, септембра. — На заседању врховног савезничког ратног већа, под претседањем америчког генерала Маршала, који још није добио батине, јер није био ни у каквој борби, дошло је до бурне дискусије о узроцима трогодишњих пораза.

— Господо, почео је Маршал, ви сви знаете да је најбоља војска на свету — француска, тучена муњевитом брзином, а затим и неиз победивак црвена армија најбоље наоружана војска на свету, која је била спремна и вољна да прегази Европу. Објасните ми разлоге ових батина! Како! Зашто!..

Један голубради амерички генерал упао је нервозно у говор Маршала:

— Разлог је сасвим прост. Наша добро наоружани савезници и њихове армије извукли су дебљи крај зато, што је постојала још боља и јача војска од њих.

Шта нам вреди наш материјал, када нас воде шепртље и дилетанти, па нам се смеје цео свет.

А затим је трагикомично завршило:

— Тако је то! Од невештог и гора плаче!

НАВИКЛИ СМО МИ

Лондон, септембра. — Ових дана примио је Черчил новинаре који су га питали:

— Како је влада примила вест о поразу код Дијела?

На то је Черчил, дубоко се заваливши у фотељу, изјавио:

— Вест је примљена без узрека, пошто смо очекивали да ће тамо нешто да испадне. Уосталом, навикли смо ми на такве вести, па смо сасвим и огледали; за ове три године рата све су вести такве.

У ПРИМЕРУ

Москва, септембра. — Док је енглеска плутократија свим жаром пригрила комунизам и успјешно га гаји на своме тлу, дотле Совјетија листом напушта своје досадашње назоре.

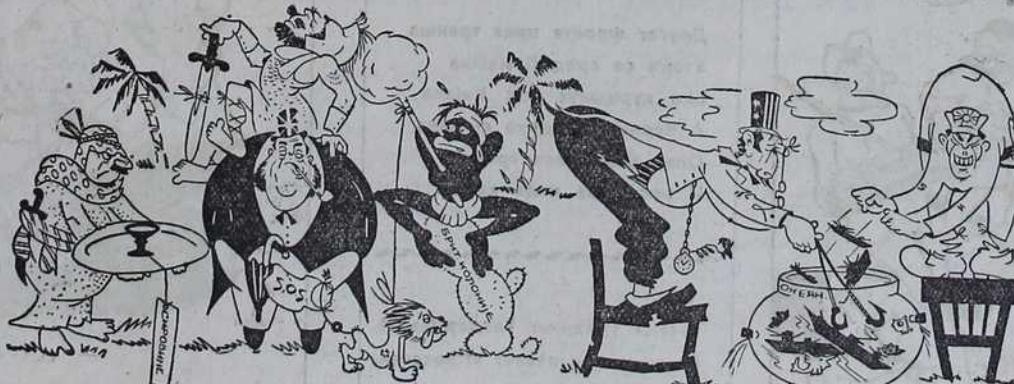
«Напуштамо наша комунистичка веровања. Наш идеолог није више Мардохай-Маркс већ Жак Русо! Наша нова идеологија је Русова идеологија: „бежи од цивилизације и враћај се природи!»

«Како што је познато, ми смо се већ одавно одрекли свега онога што је лепо и племенито у цивилизацији. Сада се пак, силом прилика, одричемо и онога што нам је од ње конвенирало. Враћамо се природи! Идемо преко Кавказа и Урала, у степе, тундре и сибирске тајге!»

АМЕРИКАНСКА РАЧУНИЦА

Јенки: — Кад се и овај други замори, онда ћемо га удесити за колоније.

Ортачине, трице и кучине.

МАЈСТОРИ СУ КРИВИ

Лондон, септембра. — У обавештеним круговима Лондона признају сада и највећи занесењаци да су бунckerе и утврђења на француској обали направили мајстори, а не шегрти.

Што се тиче браниоца, они су изишли у сусрет Американцима и показали им европско гостопримство.

НИ САМИ СЕБИ НЕ ВЕРУЈУ

Москва, септембра. — У предградју Стаљинграда воде се огорчене борбе, прса у прса. До сада немамо никаквих губитака и задржали смо све положаје, које нисмо напустили. Ако се ова вест обистини, онда смо тамо где смо.

ТЕШЕ СЕ

Лондон, септембра. — »Рајтер« јавља: за последња 24 сата стање на источном фронту није се погоршало и ако је густо.

КАО И ОБИЧНО

Сиднеј, септембра. — Међу Англосаксонцима је дошло до живих дискусија поводом питања кривице за катастрофални пораз код Саломонских Острва.

«Крив је Мак Артур!» — кажу Енглези.

«Крив је енглески адмирал Гормели!» — кажу Американци.

И најзад ће испasti као и обично: »Крива је левча!«

Иако сви добро знају да су криви Јапанци.

ЦЕНТЛМЕНИ ДО КРАЈА

Лондон, септембра. — Уместо кредита за подизање нових аеродрома на египатском фронту, Доњи дом је одобрио повећи кредит за грађење затвора поред већ постојећих у Египту и Индији.

Известан број ових затвора биће модерно уређен са потпуним конфором, пошто Енглези сад хапсе чак и принчеве. А то све зато да ти истакнути људи не би стекли рђаво мишљење о енглеској гостолубивости и енглеској слободи.

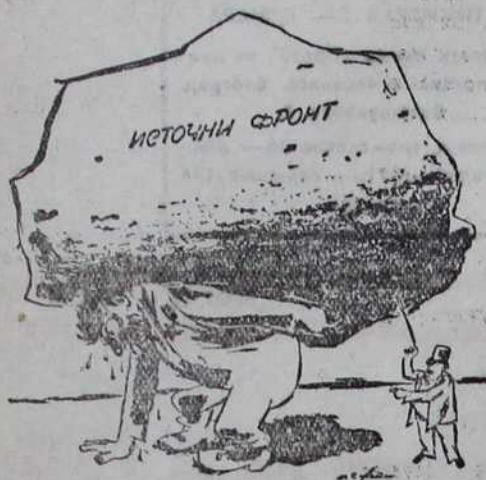
ИНАЧЕ НЕМА ОСКУДАЦИЈЕ

Вашингтон, септембра (Рајтер). — Да би се штедео челик, у Сједињеним Државама ће убудуће војни камиони и њихове приколице бити изграђивани од дрвета.

На Цејлону се шлемови израђују од лима старих буради, због оскудице у челику.

Сем ових случајева, иначе нема оскудације.

Енглеска помоћ

Черчил: — Ти мораш да диринчиш, а ја чиним што могу!

Велики дани у Америци

— Хало, Леви, шта радиши ти у ратном министарству!

— Пријављено сам се добровољно.

— Шта, за ратну службу!

— Не баш директно. Ја лифорујем масти за ципеле.

Преглед СТРЕНС

«Краснаја звездак» доноси: «Апел нашег бајушке Стаљина да се не напусти ни педаљ земљишта примљен је од свих грађана Совјетске Уније једнодушно. Наша „непобедива црвена армијак“ не попушта више нигде, сем тамо где мора да бежи.»

«Борба за Волгу ушла је у критичну фазу. Ми морамо да је бранимо, јер је она наша животна потреба, а у непријатељским рукама значила би за нас ужко око врата.»

«Вашингтон пост» јавља: «Америка зна као два пута два да је четири, да она може добити рат, само тако, ако се пређе у офанзиву.

Ми смо сагласни с овим планом, само не знамо где да наћемо војску за офанзиву.»

„Молотов — коктед“

Зашто су Совјети забранили употребу толико хваљеног „Молотов-коктеда“ за борбу против фашистичких тенкова!!

На плажи код Дијела

Пре искрцања, енглеске старешине уверавали су своје војнике да француску обалу брани веома мали број војника и то старих 50—60 година.

— Ала нас удесиши ове старкеље!

СПОЉНИ ПРЕГЛЕД

Мртвој глави нема лека
— не помаже аптешка

Три године рата, наврши се тачно
А код два ортака лице стално плачно
Јер место победа и велике «лореј»
На њиховој кући кров и таван горе
И код обожије умрла је нада
Ко другом јаму копа — сам у њу пада
Место другог фронта и фронт њихов први
Сваки час се руши, темељ му се мрви
Оно код Дијела пропало је јадно
А цела им флота оде мору на дно
Зато Черчил стење, Рузвелт звезде броји
А Стаљин на Волги од страха се зноји
Јер помоћи нема, па пута по мраку
Угрожен је Урал, а виси и Баку
На европској земљи ударио штрафту
Изгубио жито а сад губи нафту
У Азију иде, зато топка трема
А Рузвелт му тужан некролог припрема

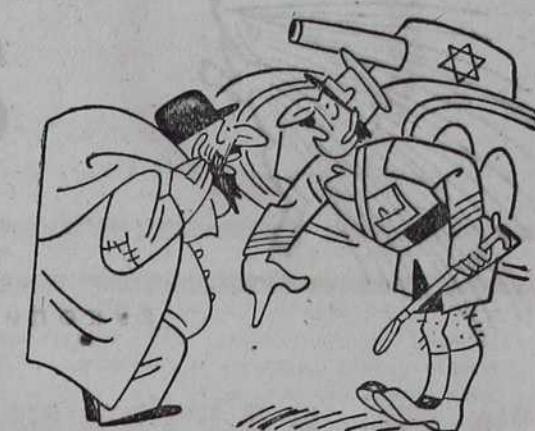
*
После авантуре код града Дијела
Прогледа публика, која беше слепа
И сви виде јасно, шта све Черчил тражи
Енглеска ратује с преваром и нахи
За Брбцију она све нас јудурише
Они мисле да свет стално сиса
И да им верује и једнако гута
Да цехове плаћа необројено пута
И све лагарије радио-Лондона
Растурање прича на велика звона

Измишљене цифре нових авиона
Не вреде ко једна потопљена тона
Кад немају флоту, ту једину снагу,
Цела империја отишла је к' врагу
И Енглези виде да им нема спаса
Не помажу лажи, не помаже каса
Свет се отрезнико, зато Лондон брине
Неће више нико за другог да гине

*
У Индији народ дигао је главу
Он жели слободу, ал, слободу праву
Крипс је промашио, нешто ново тражи
Традицији веран, сипа само лажи
У помоћ ортака, преко баре, зове
И преваре згодне сада спрема ново
Да Хиндусе опет упрегну у кола
Али све је касно, већ је спала трола
И запуд се Черчил по Европи шеће
Кобила је стала и неће да креће

*
На обали Волге крвав бој се бије
Ал, радио Лондон ту истину крије
Па измишља бајке и веселе шале
за наивну децу или за будале
Три године пуне чудна новост ниче
«Чекај до године!» — то су њине приче
На речима стално офанзиве праве
Не липши магарче — до зелене траве!

Јеврејска посла

— Шта радиши ти овде на наше м тенку?
— Зар не знаете, господине официре! Ја сам трговац. Продајем метле за топо ве.

Мускетар

Америчка ратна карикатура из 1942. год.

— Очи управо!

Метеоролошки извештај

Европа: Барометар стабилисан. Лепо и сунчано време. На граници Азије непогода која у доњем току Волге узима катастрофалне размере. Грми и сева, па дају громови и све је у пламену. Ситна киша пљускавица од бомби и граната прекинула саобраћај на Волги. На Каналу и у свима морима брише олуја која је закочила сва англосаксонски саобраћај.

Азија: На северној падини Кавказа време се пролепшало, па је Елбрус највећи врх, ослобођен магле, али зато, доле ка југу, владају вејавица и непогоде.

У Кини влажно и облачно време, а у Индији магла, са повременим мразом.

Америка: Облачно и ветровито. На мору и океанима вејавица и олуја. У великом пристаништима мразеви.

Африка: Време променљиво, са краћим пљусковима у долини Нила.

Етичкај

Другог фронта прва транша
Утопи се сред Ламанша
Био курцшлус код Дијела
А Черчил се горко смешка
Опет била нека грешка
И последња нада крепа.

Главни уредник: Теодор Докић.
Власник и издавач: «Просветна заједница» а. д.
Телефон редакције: 25-681.
Штампа: Штампарија «ЛУЧ».

— Дођавола! Пробудите се већ једном. Издјају ме последње снаге.

Због тебе сам...

Због тебе сам тарабе прескак'о,
Претрпео много чега злог,
Због тебе сам горак сос замак'о,
Заволео чак и Крипса твог.
Све због тебе! Зло и наопако!

Због тебе сам конвоје губио,
Па у Москву ишо. О, проклети!
И Дијепу леђа пољубио.
Гаће ћу на штапу ја однети,
Све због тебе, баксузе проклети!

Трка код Дијепа

Ових дана
А без плана
Черчил разби наде:
Много буке
Силне бруке
Читаве параде
Осам сати
Сламу млати
И дерби пропаде!

Ни корана даље
Ни корака даље!
Стаљин војсци шаље
Нову заповед
Војска добро чује
Зато одлучује
Прима нови ред:
Стаљинове чете
Окренуће пете
На Стаљинов јед.

Симовићу

Кад рођеној мајци све млеко
помузе
Ти проливаш лажне крокодилске
сузе
Па отровних пажи шириш опет рој
И у туђи дудук неуморно свираш
Неистине нове стално пропагираш
У несрету нову гураш народ свој

НЕДЕЉА,
30 АВГУСТА
Упекла звезда,
мозак да проври
а мој пријатељ
Таса носи зимски
купут преко руке.

— Шта ти би, по Богу? — питам га изненађено, а он се горко осмехну, па вели:

— Не знаш ти моје муке. Она моја Гина продаде све живо по кући па ме страх да и овај мој „једини“ не страда. Па шта ћу, кукавац, зимус...

ПОНЕДЕЉАК, 31 АВГУСТА

Моја комшика Стана муку мучи са децом Ни мало је не заузимају. Она јутрос каже својој кћери — девојчици од 16 година — да нешто пропере, а овај џарко одговори:

— Неху!

— Како нећеш, убио те Бог да богда зар не видиш да се распада од посла, — куне јадна Стана, а кћи јој хладнокрвно одговара:

— Цркни, кад ниси за живот. Ваљда ћу због твојих прњи да изостанем са плаче а дечко ме чека...

УТОРАК, 1 СЕПТЕМБРА

Жали ми се мој синовац да му се десио велики малер:

— Знаш чико — поче он, моя Данка још пре месец дана закупила сваки дан, као зубна болест:

— Купи Боро парадајз, оставио без зимнице Видиш да су сви скували. Какав си то шоња па ниси ни за шта...

ШЕДЕВРЫ ШЕДЕВРЫ

И тако из дана у дан, док ми се не досади. Устајао сам неколико дана пре беле зоре и, најзад, дођох до једне велике корпе. Скува се и тај проклети парадајз, оде ми цела плата на њега и ја таман оданух, када јутрос Данка нарочи по кући мајка Југовића.

— Шта се дерњаш? — питам је ја, а она кроз сузе вели:

— Јаоо, Боро! Исклипо нам парадајз!... Пропали смот...

СРЕДА, 2 СЕПТЕМБРА

Дошла нам данас у посету једна познаница. Млада и кокетна удовица. Разговарамо ми о свemu и свачему а нама удовица се непрестано жали те на ово, те на оно.

— Ама, шта се ви жалите — кажем ја. — За жену је најбоље кад је млада, обезбеђена удовица.

— Ију! чуди се она. — Лако је вама говорити тако једној неизаштићеној жени. Да је мој покојни жив, ви не би смели да ми тако нешто кажете.

ЧЕТВРТАК, 3 СЕПТЕМБРА

Данас ми прича један пријатељ, лекар:

— Дошао, ту скоро, један паџијент, мртав пијан. Жалио се на разне болести, али је треба-

ло много па да се уверим да је тај човек скроз пројет алкохолом, и да ће од тога за цело отегнути папке. Реших се да упозорим на то.

— Од чега живите ви? запитах га.

— Од воде — каже он мирно

— Ама, како од воде, човече?

— Згрању се ја.

— Па тако, ја сам учитељ пливања.

ПЕТАК, 4 СЕПТЕМБАР

Данас сам у трамвају слушао разговор двеју дама. Жале се, наравно, па мужеве и бапају дрвље и камеље на њима.

— Маните их — каже једна дама — сви су мужеви пакоси и груби а мој је уз то још и љубоморав. Непрестано ме сумњави да га варим а у ствари не види даље од носа.

— А шта је ваш муж, господијо? пита друга.

— Астроном.

СУБОТА, 5 СЕПТЕМБАР

Данас чујем како мој комшија, трговачки агент, псује свог малог сина, Переџу.

— Срам те било — каже отац. Пролагао са се као нико твој. Знаш ли шта постају лажњирајући кад порасту?

— Знам, тата, — каже матијаш. — Постају трговачки агенти...

Софистиче БОДЉЕ

Тера у аут

Лево крило Совјетског тима, Тимошенко, од како је увидео да је утакмица дефинитивно изгубљена, почeo је да тера лопту у аут, да би за који минут одложио пораз.

Највећа скакаоница

Највећа спортска скакаоница за скијаше, налази се у Дијепу. Светски рекорд у скакању, по екипама, држи Велика Британија, која је у трчању и бежању такође прва.

Из учтивости

На дербију је Бајазит уступио Ромулу првенство што је овај за читаве 2000 година старији у историји. И код коња се пази на куртоазију.

Без страха и мане

С. К. «Витез» је отео црвенима један бод и јасно показао да он не носи џабе витешко име.

Успело подмлађивање

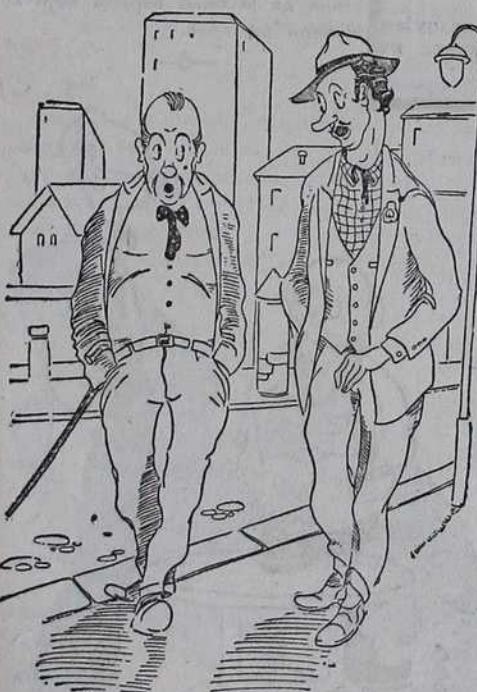
С. К. Обилић се подмладио и операција је добро успела, што су плави осетили на себи.

Он је увек то говорио

— Кад је човек добар организатор, он ће увек наћи најлепшу собу за један сат.

УСПЕО КОМАД

— Синоћ су гледаоци на премијери мога комада јако плакали.
— Знам. За својим новцем који су дали за улазнице.

За ли знаме?

ПИТАЊА

1) Зашто Велика Британија није у стању да отвори „други фронт“?

2) Зашто Велика Британија не може више да нађе народ који ће се борити за њене интересе?

3) Зашто је Стаљин смртном казном забранио отступање у биткама и наредио тактику умирања на месту?

ОДГОВОРИ

1) Зато што не може да нађе народ који ће да се бори на том „другом фронту“.

2) Зато што нема више будала који верују у енглеска пропагандна обећања.

3) Зато што му је догорело до прстију, па сад које по сваку цену да спречи расуло које се тежи у велико појављује у редовима совјетске војске.

ДИЈАГНОЗА

Крај болесниково постелеје конзилијум. Лекари испитују, тресу главама и труде се да што тачније утврде дијагнозу. После кратког саветовања један од њих затражи кашичицу да би помогао ње боље прогледао уста.

— Хм, ваш је муж био на мору! рече лекар тек да нешто каже уплашеној жени, која је стајала поред њега.

— Јесте, одговори жена. Из ко сте то закључили?... Рекли су нам да ће му морски ваздух пријати...

Лекар ништа више не рече. Затим поче да се консултује са колегама и после кратког времена сви заједно напустиша кућу.

— Колега, како сте дошли до закључка да је болесник био на мору? упита га један од лекара. То сте рекли непосредно по прегледу грла.

— Врло једноставно, одговори овај. По жигу хотела на сребрној кашичици.

Понижени и увређени

Лондон, септембра. — Када је већ, пред дијепске операције, избио дванаести час за други фронт, Черчил је сазвао на окуп цео лондонски емигрантски клуб. Били су заступљени и сви могући и немогући хероји овога рата.

Тада је слаткоречиви енглески премијер одржао један охрабрујући говор. После говора је, као сваки режисер, извадио из цепа сценарио дијепског комада и поделио главне и споредне улоге присутним херојима.

Али, колико омаловажавање,

југословенским јунацима са лондонског радија није ништа запало. Симовић се правио дубоко увређен. Черчил још није ни сишао са говорнице, а Симовић је направио покрет као да ће устати и поставити му питање.

Али један Црногорац из њиховог друштва примети са страхом тај покрет, повуче узрујаног генерала за рукав и шапну му у уро речи кнеза Рогана из „Горског Вијенца“:

«Не питај га, амана ти, да се не би што изблеја...»

Савремена лира

БРОДВЕЈ-МЕЛОДИ 1942

(Песма коју сада пева цела Северна Америка)
Једна циганка ми рече:
»Да п' знаш преко где је Стари Свет,
Морско сунце обалу где пеке,
Тамо цвета диван ружин цвет.«

«Усамљен стоји на обали тој,
Да га узбереш, чека кад ћеш доћи.
Бродове купи, авиона рој
И иди тамо када падне ноћ!«

Пођох у ноћи, пун наде и сна
И стигох ружин! Узбрати је хтеш.

Ап' и трн има ружица та,
Те скупо платих! Имао сам цех!«

БАЛАДА ДЕ ГОЛА

(Песма на једној дрвеној греди која плови каналом Ламаншом крај Дијепа)

Какав ружан дочек, завичају,
Приређујеш мени када сам при крају!
Сада кад сам дошо да зарадим злато,
Бацаш ме у море! Али ништа зато.
Примиће ме опет у загрљај леди,
Када јој се вратим каналом на греди...«

— Направи весело лице, Перо ... видиш бившу познаницу.

НАШИ ЉУДИ И НАШИ КРАЈЕВИ

Народне песме у слици

»Осу се небо звездама...«

Комунална хроника

За шри генерације

Један познати београдски газда коме је ћоша од палате дохваћено регулацијом, изјавио је нашем сараднику:

— Не знам брате, шта журе. Кад сам ја био одборник мисмо уређење Београда поделили на три генерације па нека сносе бригу и терете и мој син и унук, а не сва на моју грбачу...

Нов назив

Излетници по селима добили су нов класичан назив: туристе рустикана. Они ће, вероватно, створити нову врсту туризма, такозвани хендикеп-туризам. По оптерећењу делиће се на: бантам, муве, велтер и тешка категорија.

Млекаџиски меморандум

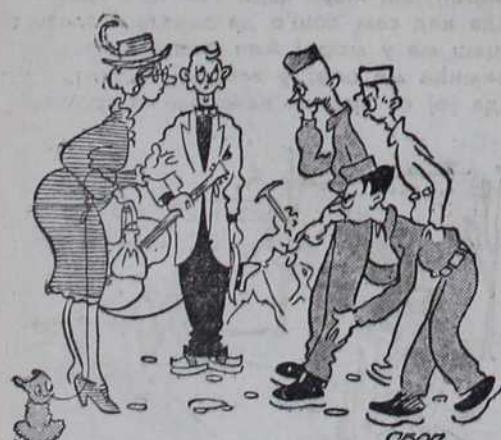
Млекаџије из околине Београда донели су следећу резолуцију:

— Неке муштерије клеветају нас да ми сипамо воду у млеко. То је срамна измишљотина. На против, ми сипамо само млеко у воду, а то је велика разлика...

— Идиотска идеја, дати псу да носи кишобран.

Мамин јединац мора у Националну службу

— Па одмените га који пут за време копања, јер он није навикао да ради, а он ће замза за то време певати уз гитару...

РАВАЈЛО

у Заслонском вртцу

Е бого Вољени што се Сит на-
смејак у ону менажерију на ка-
лемендан, сијасет тице, па небе-
ци што се Премену преко Главе,
па једна шарена кљусина с ду-
гачку шију, па неке ваневропске
зверке, Па слон велики ко пласт
сена па неке животиње што ри-
пау у воду, па курјаци и мед-
види, а има и Лавови и Тигрови
и разноразна чуда па народ на-
валијо да гледа ко код нас кад
Цига доведе мајстор Меду или
шебека Па га обуче у црвену
Реклу, У Село се искупи лечу-
лија и овдекана Матори људи и
неке бабе се замлађују с марву
а Деца се купају у Једну ограђе-

ну бару и за њих је Права ужи-
ванија.

гледам ја она Чуда а једна
женска ме пита Јесија бре ви-
дијо какве све има зверке а ја
Велим да сам био на солуну и
тамо Видијо прinci и орангутани
само нисам Видијо слона и ону
животињу што гу викају видре
а она ми Јолет каже нема Веће
видре од Вас сељаци јербо сад
је Ваши Пет минута па Дельите
кад вам бог дао а ја јој велим
Дерали сте ви нас сељаке стого-
дина па ником ништа а сад ви
лечка издржите па ће Јолет да
биде добро ал' у Том доће је-

дан онако ко финанци па каже
Немо бре гено да рљаш у каве-
зи намернице јербо је многа
марва липцила нисам бре ја већ
ова Госпоја браним се ја и он
Оде да јури неке белосветска
што се измотау пред мајмунска
кавез па изазивљу животиње а
ја што сам још видијо ођу да
вијавим други Пут.

Ваш равајло.

Разлог

— Богами, нема воде. Знаш,
ретко је јер нема суве хране.
— Гле, а зимус си говорио да је
ретко јер нема паше!

Учтива кореспонденција

«Поштовани господине», напи-
сао је кројач једној муштерији
«морам да вам саопштим са чу-
ћењем да још нисам примио
новац за последње одело која
сам вам направио».

«Поштовани господине», одго-
ворио је муштерија, «ваше чу-
ћење ми је потпуно неразумљи-
во, пошто вам ја новац нисам ни
слао».

Чудновато

Први ловац: Што год више и-
дем у лов све ми је чуднова-
тије...

Други ловац: Шта? Да све го-
ре гађаш?

Први ловац: То не, него ми је
чудновато, како може бити и-
стина да је било народа који су
живели од лова.

Сваке највеће ПРИЧА

ЗАИНAT

У нашем комшију познат је могуће. Изабрасто и позва ме

глазда Пера по своме богатству преко келнера.

— Газда, данас је недеља па

зато хоћу добар ручак. За ову

децу четири шницле са гарни-
руном и салатом, а за мене ду-
плу порцију. Ја положем на ку-
јину, а цена ме не интересује. Хо-
ћу и салате, воће и колача. О-
собито воће и колаче за децу, а
мене дајте једно пиво да доби-
јем апетит...

Разлетесмо се ми по кујни и

спремисмо што је наручио —

прича Пера, а све уздише. Вре-
ди оно брату хиљадарку

ако не и више. А он једнако из-
вљева. Те палачинке, те динује,

па грожђе за децу а за њега ле-
дени шприци. Смаза једанест

комата као шале. Када се ле-
по најео, он устаде и лепо ме

замоли да за минут два припа-
зим на децу а он иде код меса-
ра за неке купоне; одмах ће се

вратити.

— Најбоље да деца играју код

вас у дворишту да не направе

неку штету — рече и изгуби се.

Одох ја за послом а на децу сам

скоро и заборавио, када ме пот-

сети келнер да се онај „богати“

господин није вратио и платио

рачун.

— Иди ти и гледај рачун а он

ће мени да плати — велим ја и

не слутим шта ће да се додоги.

— Јао, не помињи ми — пре-

киде ме он. Капља ће ме удари-

ти. Да ћаш шта ми направи она

битанга...

— Ко то? — ишчуђавам се ја.

— Откуд знам брате — вајка

се он. Дође сад у недељу, с фи-

јакером један отмен господин,

ја код деце која се шићурила

са четворо деце. Паде ми у очи

у дворишту и нешто ћућоре...

— Где вам је тата? — питам

тако одмах оздрави и крене на

боље...

— Наш је тата на раду, у По-
жајевцу — одговори девојчица
која је била најстарија.

Мене нешто пресече.

— А шта вам је онај госпо-
дин? — почех да испитујем.

— Ми смо, чико, избеглице и
он је дошао код наше маме с

фјакером и рекао да хоће да

нас провоза и да нас води на је-

дан богат ручак а мама нас пу-

сти... и сад се мама брине за

нас... И дете близну у плач а за

њом и остало троје. Направи се

тарапана... Деца у вриску: «Во-
ди нас, чико, кући», а гости се

почеше окупљати. Шта сам знао

да радим. Поручим кола и са

децом ходије чак на Вождовцу.

Једва наћох једну учерицу где

станују. Мајка се озари кад нас

виде и хтеде руку да ми пољуби

из захвалности. Није ме жао

за трошак али ми криво што ме

изради, свеца му мангупског

— заврши газда Пера своју тугу-
ванку.

Дуго смо се смејали Пере

због овога малера али тај дога-
ђај промени овога цицију. Не-
што се у њему преломи па дру-
ги човек.

Почео да осећа за друге и да

дели сиротињи. Пројавио га чак

сиротињска мајка

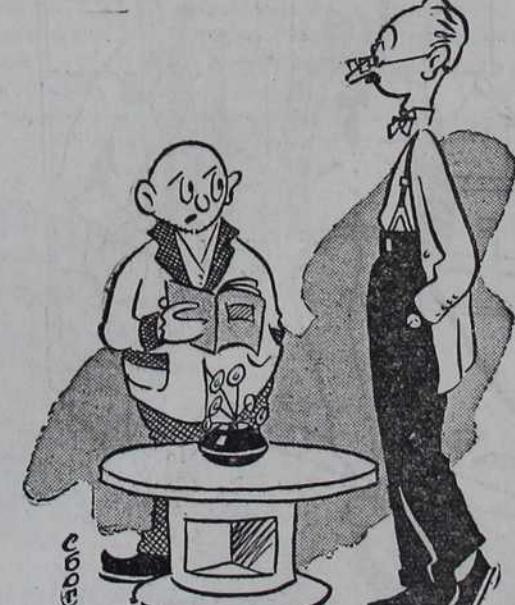
Испричах то Мики а он се

смеје.

— Такав сам ја Коћа пелџујем

тако одмах оздрави и крене на

боље...

ПРИЧА СЕ... ПОЗНАЈЕ ГА...

Ово се десило давно пре ра-
та. Чувени авантуриста а велика

незналица, пок. Коста, шнајдер,

(који је много путовао по свету)

дође у једну француску бању.

Портир му услужно понуди нај-
бољу собу и као препоруку, ре-

че:

— Овде је увек отседао Принц

од Орлеана.

— Знам га — рече Коста — то

је син Јованка Орлеанке...

Ојробан рецепт

Пре неколико година била за-
једничка вечера свих хумориста.
Речер је спремао наш чувени
научник и познати рибљи струч-
њак, Мика Алас. Спремао је „пи-
јаје шаране“, један специјалитет
који је Мику „Аласак“ више про-

славио него његови математички
проналасци и теореме.

Као што је познато Мика Алас
сам спремао вечера и љубомор-
но чува своје рецепте. Неко упи-
та Бен-Акибу зашто Алас тако

чува своје тајне.

— То је бар просто! Рибља је-
ла се заливала вином. Тако се
бар вели. У ствари, вино попије
кувар а рибу изнесе гостима. То
зна и Мика зато једнако спрема
„пијаје шаране“. Закључа се у
кујну и пијуцка а шаран се кри-
ка у перни. Тако сам бар ја раз-
дио... — заврши он своја обја-
шњење, — које је наравно било
само шала пошто је Мика Алас
умерен не само у пићу већ и у
јелу.

— Ти имаш ужасне манире! Да ћу ти књигу о
лепом понашању!
— Хвала, веома си љубазан, али шта ћете
ви без ње!

ШИРЕНА СТРаницА

УВЕК ИСТО

Старо познанство

НАИЗМЕНИЧНО

— Јелте, колега, шта ви управо радите увече?
— Идем рано у кревет!
— Аха, а пре тога?
— Пре тога спавам на сэфи.

Један изузетак

Два човека разговарају о пословима. Реч дође и на чиновнике који су све гори и гори.

— Истина, има и изузетака, рече један од њих. Ето, пре неколико месеци узео сам једну младу чиновницу да ми уреди књиге и у њима региструје сву моју кореспонденцију. На крају треће недеље ја више нисам могао без ње.

— Како то, изненади се други.

— Она је тако замрсила да ни

сам ништа могао наћи без ње.

— Јуче се на спиритистичкој сеанси јавио Бетовен.
— Па шта је рекао?
— Молио је моју жену да више не свира његове сонате.

Судија: Дакле ви тврдите да је г. Павловић рекао да сте бик?

Тужилац: То не, али је рекао мојој кћери да је теле.

Судија: Ви сте били сведок кад се свађао овај брачни пар који је сада пред судом? Шта сте тада мислили?

Сведок: Да се никада нећу женити.

— Шта мислиш, да ли је ближе одавде до Крагујевца или онданде довде?

— Некад је било исто, а сад се изменило.

Логика

— Ох. Куда путујеш?
— На брачно путовање.
— Тако! А где ти је госпођа?
— Е знаш, она је остала код куће.

— Неко ипак мора остати у дућану.

Критичар: Ваша премијера прошла је јуче прилично рђаво. Кад год се завеса дизала летеле су на позорницу труле јабуке и мућкови.

Писац: Али ипак било је до ста и аплауза.

Критичар: Да, али само после сваког доброг поготка.

Лажу Вас, кад кажу...

Ја увек мислим на тебе, али...

— Није да сам га ударио, него сам му све зубе у грло сатерао!

— Да знаш само што сам се дивно провео на селу...

Бога ми, мој млекаџија доноси ми чисто млеко.

— Па што не дођете код нас мало, ми вас жељно очекујемо...

КОМПОЗИТОР ХЕНДЕЛ

Чувени композитор Хендел, био је разумео; вештак ствар није поново почне. Дувач у трубу по-је врло цинички расположен и у видео, али разуме; а судија није ново пропусти да упадне. И тре-тим моментима је знао да пра-ни видео, ни разумео, али он о-тију пут се исто понови. Али та-да Вагнер издаје стрпљење и он дркну на несрћника:

КАНТ

Познати филозоф Кант често је у своме дому сакупљао своје другове.

Једне вечери приликом са-стакна рече неко од другова:

— Е, драги моји другови, ра-димо и само радимо. Шта ко да, двоструко ће му се вратити.

Кант, који је слушао то, виде-ши да му је друг мало више по-пио нашали се па рече:

— Да, то је тачно што рече наш друг. Један мој пријатељ дао је своју кћер једном нашем

младом другу, а после годину дана наш друг, вратио му је

кћер са дететом....

Почетник

Рихард Вагнер је једном, на дана, ја мислим да вам енглески молбу једнога свог пријатеља, не иде никако. Ви сте опет на-

примио у оркестар неког новог правили неколико елементарних свирача у трубу, који је био тек

слаб почетник. При првој проби

— Имате право, смејао се Бо-

напарта, тако мора да буде, јер

трубу не упаде кад је требало

иначе се не бих после Ватерлоа

поверио центалмену и његовој ве-

сведок је ствар видео, али је ни-

прекиде свирање и нареди да се

ликодушности.

Енглески језик

Да би прекратио време, прог-нани Наполеон, учио је на Св. Јелени енглески. Учитељ му је био његов пријатељ Лас Казес, који је касније издао књигу днев-ника о овом времену. Свако-дневно су изменявана писма на енглеском, и на тражење цара Лас Казес је морао да му исправља грешке као у школском за-датку.

— Сире, рече учитељ једнога

рихарда Вагнера је једном, на

дана, ја мислим да вам енглески

молбу једнога свог пријатеља,

не иде никако. Ви сте опет на-

примио у оркестар неког новог

правили неколико елементарних

свирача у трубу, који је био тек

слаб почетник. При првој проби

— Имате право, смејао се Бо-

напарта, тако мора да буде, јер

трубу не упаде кад је требало

иначе се не бих после Ватерлоа

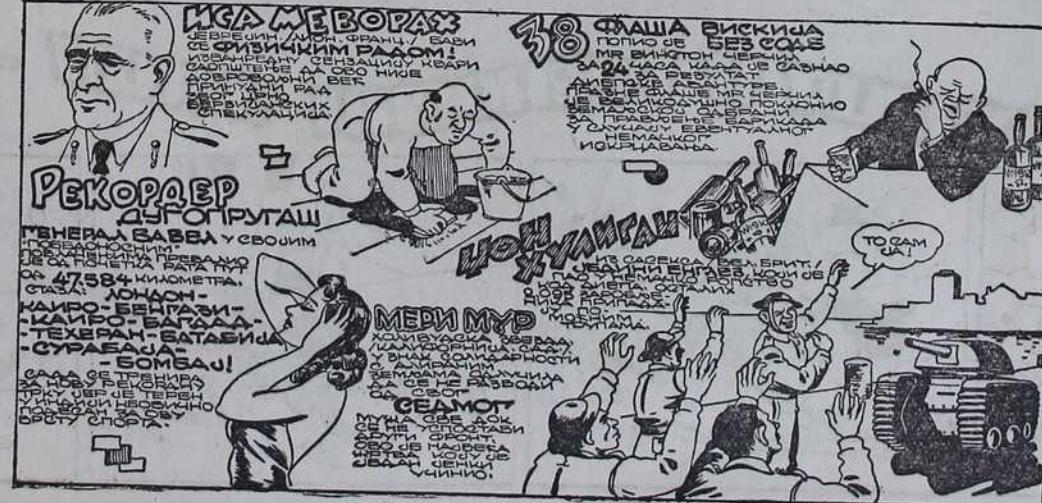
поверио центалмену и његовој ве-

сведок је ствар видео, али је ни-

прекиде свирање и нареди да се

ликодушности.

ВЕРОВАЛИ ИЛИ НЕ...

ДЕСИЛО СЕ...

WWW.UNILIB.RS

Вајни студенти

Чувени проналазач зракова који су се по њему назвали, физичар Вилхелд Конрад Рентген морao је једног дана на свом предавању да констатује да му слушаоци нису ни мало пажљиви. Неки су спавали, други су се забављали, а врло мали број је слушао.

Тада он рече:

— Кад би господа која се забављају правила исто тако мало буке као господа која спавају, то би било сигурно врло пријатно господи која слушају.

Добра хартија

Јохан Брамс, познати композитор песама и Барнارد Шолц били су још из младости блиски пријатељи, и то пријатељство је трајало и доцније када је Брамс претекао у слави Шолца. Једном приликом, када је Брамс био у Франкфурту на Мајни, посетио је пријатеља. Шолц је показао великим уметнику један трио који је тек компоновао, и молио га за оцену. Брамс пажљиво пре гледа партитуру, узе последњи лист, — протрља између палца и какијпрста и запита задовољно смешићи:

— Кажи ми, Бернарде, одакле ти овако лепа хартија за ноте?

По чијем рачуну

Учитељ: Неко је рођен 1890 године. Колико му је сада година? Реци ти, Милане?

Ученик: Сада му је тридесет година.

Учитељ: По чијем рачуну, не срећниче?

Ученик: По рачуну моје тетке. Она је рођена 1890 године и вели да јој је сада тридесет година.

Пазаришне вести

Без обзира на то како се комад «Састанак код Соломонских Острва» допао публици на првој претстави, приређена је 24-ог августа реприза овога комада у Пацифичком позоришту.

Приређивачи су, као и први пут, постигли огроман успех, захваљујући одличној режији комада.

— Трагикомедија «Московска конференција», која је приказана само ужким и вишним круговима, неће се приказивати и на претставама за народ.

Критика сматра да је комад и сувише реалистичан, па би направио рђав утисак на гледаоце.

Путујућа трупа «Тимошенко» приказаће негде на Југословији први чин комада »Пут око света« од Бранислава Нушића. Сам Тимошенко играће »човека с ногом«.

Комедија »Други фронт« биће отсада давана само за децу, пошто се показало да одрасли не- силнога смеха.

Репортажа малог Перице...

— у слици и речи —

Из централе за хемиске производе

Обавештење. — Овим се обавештава Черчил да Централа за хемиске производе не располаже толиком количином сапуна и сапунског прашка, колико му је потребно да би се опрао од срамоте и свакодневне бруке.

моју разумевања за ову врсту комада. Чак је примећено да је овај комад опасан за одрасле, пошто се једном гледаоцу за време претставе одвезао пупак од

— Пронашао сам начин како да се обогатим у року од пет дана!

— Колико година робије!

Из дирекције за снабдевање

Панкња. — Великој Британији је забрањено било какво снабдевање у колонијалној радњи »Европа«.

Издавање гриза. — Позива се Џон Бул да подигне следови ћезоне гриза за своју неискусну и слабачку децу, малолетне мале народе.

ЈЕДНА ИСТИНА

Више ноге зебу
Што је краће ћебе
А што ти је жена лепша
С тим горе по тебе.

...НЕКАДА...

Појрешна жеља

Адела Сандрок, позната филмска глумица, седи у гардероби. На реду је шминкање, које траје цео сат. Она седи мирно пред велиkim огледалом и посматра сваки покрет бечког мајстора шминке. Овај би хтео да буде оригиналан и за време шминкања добаци:

— Наш нови бечки пудер подсећа вас за десет година, мислила стишка ће.

Адела га погледа испод ока и лјутито му добаци:

— Мислите ли ви, да ми је то потребно...?

Жирарди и цар

Александар Жирарди био је позван на кафу код Катарине Шрат, кад се изненада појави цар Фрања Јосип.

Жирарди се приметно узнемири, али га монарх да би га скучија, упита зашто је тако нервозан.

— Величанство? одговори Жирарди. Пијте ви једнпут са царем кафу па ћу да Вас питам.

ИЗ ШКОЛЕ

Његов одговор

Неки старији учитељ започе на једној клупи у парку с једним малишаном овакав разговор:

— Идеш ли у школу?

— Идем, сваки дан.

— Колико ти је година?

— Седам.

— А ја имам педесет година и још увек идем у школу. Погоди, шта сам ја?

— »Страшно глупа«, одговори шварча.

ЖЖ

— Како је, сине, у школи? Јеси ли се снашао?

— Дивно је, тата. Додуше још не умем да дубим на глави и да се не одупрем ногама о зид.

— али се надам да ћу идуће недеље и то научити...

ЖЖ

На часу историје, у једном више разреду женске гимназије, наставник пита:

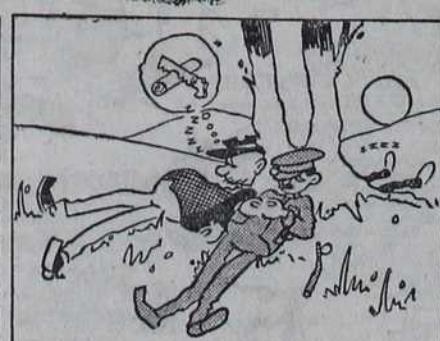
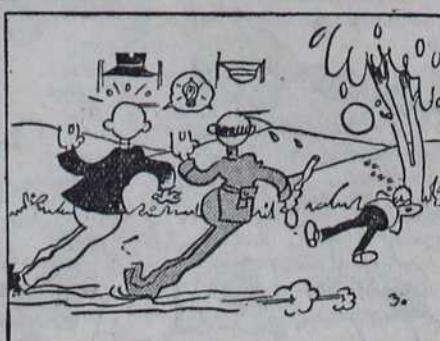
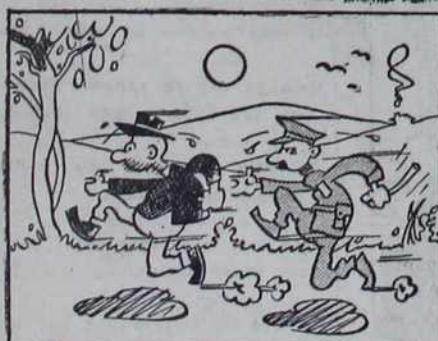
— Која од вас може да ми каже, ко је био најбољи освајач у Средњем веку?

— Дон Жуан...

ЖЖ

— Како напредује ваш син са свирањем на виолини?

— Врло добро! Сад већ можемо да разликујемо кад свира, а кад штимује виолину.

ЛОПОВ РДА И РЕВНОСНИ ЧУДА

Сангвиник

— Он је сангвиник.
— Ама није могуће! А тако добро говори српски.

Пумпеански стил

— А у којем је стилу сазидао вилу г. Мика!
— То вам не знам казати. Али знам да је до последње цигле сазидана на вересију.
— Ах! Значи, пумпеански стил.

Наше дадље

Индии

Не хтеде да узмеш медецину Крипса
Отровна скорпија сад од муке липса
На супрот, пажној, туђој пропаганди
На ноге се диже и твој вођа Ганди
Јер је мудар старац оценио згоду
Да теби, пасторки, донесе слободу.

Британској флоти

Дуго си се целим ћепурила светом
И плашила слабе, ко мечку с решетом
А сада те неста, као магле прамен
Подморнице свуда бију ситан камен
За тебе престаје данас свака форта
Сад почиваши мирно, негде на дну мора.

Белој кући

Тебе зову белом, ап' црна ти дела
За кречење зато ти си сасвим зрела.
Све што год понудиш љуту је ил' грко
Окречит ти треба црно или мрко
Историја ће ти право место дат'
«Бела кућа» беше светски Херострат.

„ДРУГОМЕ ФРОНТУ“

Ти си једно чудо и направа враха
Ил' си само машта, ил' шарена пажа
За сезону ову у моди играчка
Али тешко оном ко се о те чачка
Са стаклом се бетон не може да цепа
То цео свет виде код Дијепа.

РУЗВЕЛТУ

Из европске беде, ти си хтео плода
На крс сиромашних, ти угарац баџи
Ап' дошло је време, сви говоре знаци
Да тебе однесе замућена вода
Узапад се цапаш, кујеш други план
Саршене је с' тобом, свиће нови ден.

Бодљикава козерија

Ми смо некад била аграрна земља а то смо и данас, али је једно време код нас цветала индустрија обећања и демагогије која је неколико фамилија обогатила али је хиљаде и хиљаде довела до просјачког штапа а што је најгоре све већи је број оних, који хоће хлеба без мотике. Све је ударило у посретовање и интервенције а нико није хтео нешто да ради па није чудо што код нас свако води политику.

За ту радњу не треба ни квалификације ни капитал само се човек залепи или како се стручно каже зафластерише за неку котерију или странку, ухвати неко вимене и музеје. Е, али сад су сва вимена и славине пресушили и свако мора да засуче рукаве и нешто ради. Они, који су у невољи, раде да све присти али они код којих се из ове „индустријске епохе“ нешто замалено, настављају посао у своју

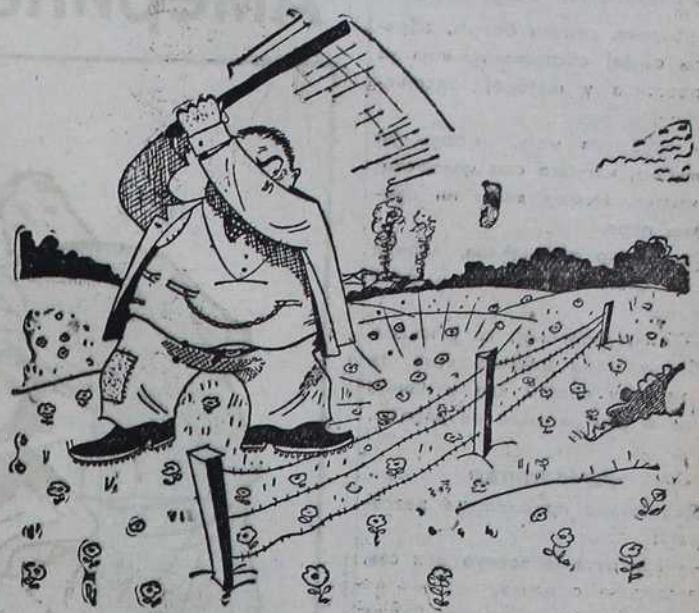
режији, на ситно. Они праве разне прогнозе, знају вести из „прве руке“ и главни им је посао да шире новости. На квалитет робе се не гледа, — важче је да је нова — бар по боји — ништа се њих не тиче што је тај њихов трговачки посао јавов и што од њега други ишају штете...

Важно је само то да они задовоље своје навике и свој навијачки укус. Да ли је го озбиљно и корисно, да ли то има смисла такви трговци никад не размишљају. Али и тој трговини дошао је први петак. Почекај народ да ради и гледа ћој посао и новости га више не интересују. Зато је број лифтераната сензија преполовљен и ти који се још баве овим послом иду погружено и забринуто у дуплом. Виде и они да мора да се мења професија. Мора, богами!..

ЧИЛЕ

Како мали борца зашиља...

...човека који „бије жицу“

КАД СЕ СВАЂАЈУ БРИЦА И ШУЦА...

Шта је дисциплина?

Каплар објашњава регрутима шта је то дисциплина.

После доста дугог објашњавања сви регрутчи изјаве да већ све знају, — у томе највеће наредник, те првог на кога нађе упита?

— Шта је дисциплина?

Војник без дугог размишљања одговори:

— Дисциплина... дисциплина је војничка врлина кад нас каплар одведе у врбак па он ларма, а ми дремамо!

— Како је било у школи, Переци?

— Добро тата. Учитељ каже да би затворио школу када би сви ђаци били као ја.

— Јесте ли задовољни својим новим сатом?

— Не могу да се жалим, само би требало још позади на по-клопцу да стоји: „пре употребе снажно протести!“

Наша пошта

Пери — Панчево. — Пиши и не брини. Рукописе не штампамо или бацамо.

Лепом Драгом — Београд. — Већина Ваших обожаватељки је заљубљена у Вашу робу а не у Вас. Зато спуштајте дурбин.

Цани — Ледине. — И нама изгледа да је Вашај „лепотик“ и „салоне одзвонило“.

Јелкици. — Конач иде на воду док се не разбије,

Бившем политичару. — Џељемо Вам шлагер: „Ала наше за кратко бејашек.“

Филантропу — Ниш. — Ми Вас разумејемо. Најтеже је трошити „мучнок“ стечену готовину.

„Патриот“ — Београд. — Незахвалан је народ. Сад Вас нико не слуша и не ферма и ако сте за годину дана раширили бар 200 вести и прогноза.

МАЛИ ОГЛАСИ

Купујем кућу на три спрата у господском крају Београда, али да буде у стилу Луја XVI као што ми је и трпезарија. За цену лако ћемо. Плаћам у готову. За адресу обратити се Јованчути, баштовану Велики Мокри луг — крај Београда.

Пажња Београђанима! Издајем краву музару у закуп која даје обично 10 литара млека дневно, али ако је човек вешт, може помоћу водовода да истера и 20 литара. Питати млекара Владу у Железнику.

Купујем две сребрне лисице за моју особу, од фине госпоје у Београду. Шта кошта плаћам као Народна банка. Понуде на Дару, селанку из Барајева.

Тражимо храбре трупе за одбрану кавкаског петролеја. Првенствено имају Енглези. Писмене понуде на Ворошилову у Тифлису.

У ШТАМПАРИЈИ

— Хтео бих да ми отштампате листе питања.
— Онда, молим вас, испуните једну листу питања.

Перица: — Да ли сам ја збила рођен у децембру?
Мама: — Сигурно дете моје.
Перица: — Али мама, тада су роде још у Африци!

Женска љубав

Љубавник, скрхан болом, обрачи се својој обожаваној, која га је посетила у његовој гарсоњери.

— Љубљена моја, морам да ти кажем, изгубио сам цело своје имање. Немам више ни прецијене паре.

Она: мало изненадена, приће ближе свом љубавнику и рече увијено:

— Али, мили мој, то с нашом љубављу нема никакве везе. Ја ћу те увек волети као и раније — па и ако се више не виђамо.

Заједњиво

Две младе пријатељице разговарају:

— Три пута је зевну док сам разговарала с њиме.

— Можда није зевну. Ваљда је покушао нешто да ти каже.

Мило за драјо

Постарија госпођица: — Ама, шта ме непрестано пратите, стопу у стопу, жутокљунче један!

Господин: — Опрости, госпођо, али учинило ми се да сте ви моја баба.

Американке у неприлици

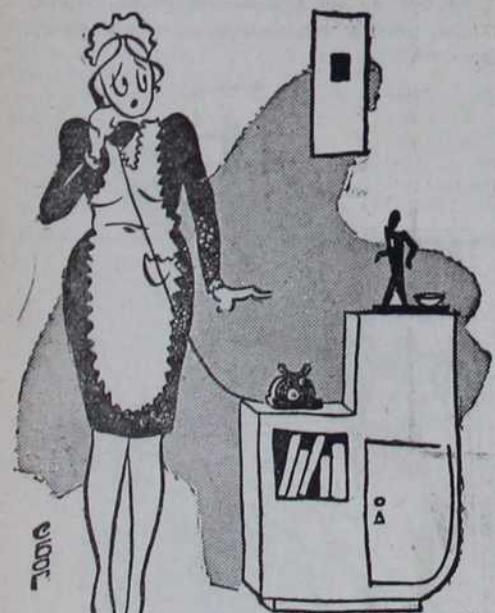
— Мораш разумети, дарлинг, да совјетски посланици долазе к нама и да ћемо тада требати да пијемо с њима црвени «брuderшафт».

Новости са Нила

— Драги, приметијеш ли ти нешто?

Амерички бракови

Глас на телефону: — Је ли моја супруга код куће!

Служавка: — Ко пита, мистер! Бивши, садашњи или будући мужјак

Огледало љубави

ДОК ЈЕ ЗАЉУБЉЕН...

Има сладак, прѣласт носић; значи да је оштроумна.

Веома је елегантна, има оригиналан укус.

Њен отац је угледан, паметан човек.

Има косу тако плаву да изгледа као ореол светице.

Лака је, готово ваздушаста, птичица моја!

Ала има очи... Очи су јој као језеро без дна.

За њу, на свету постојим само ја. Обожава ме.

Кад свира на клавиру, душа јој говори кроз прсте. Сва је спиритуална. Поезија.

Веома је духовита. Има шарма. Уме да занима.

Није много учила, али је веома образована.

Готово нема носа; то је знак слабе интелигенције.

Носи само хаљине дречеће боје, могла би да плаши бикове.

Има несносну фамилију, све сами идиоти.

Њена деколорисана коса потсећа на искувано сено.

Површна, празна, банална. Ох, знам те добро, рибице.

Да не потсећају на кравље, њене би очи могле бити лепе.

За њу на свету постоји само њена личност и огледало. Мајмун.

Поштеди, Боже, сваког праведника од њеног дрндања на клавиру!

Уображава да је духовита и ником другом не да да дође до речи.

Речи ми да ли је твој муж јошувек онај стари!

— Како мислиш!

— Па да ли је још увек безразложно љубоморан на тебел!

— Није, драга моја, променио се и он. Сад има разлога да буде љубоморан.

Rendez-vous

— Где си до сада! Већ два сата шетам овде као пуд.

— Али, драги, па ја нисам крила што ти не познајеш жене.

НАЈБОЉИ ЛЕК ПРОТИВ БРИГЕ И ТУГЕ

РАЗБИБРИГА И РАЗОНОДА ЗА ДЕЦУ И ОДРАСЛЕ

„ВЕСЕЛИ АЛМАНАХ“

Ускоро излази из штампе и моћи ће се добити код свих продајаца и ревизора новина. Пешто је штампан ограничен број примерака, овај Алманах ТРЕБА ОДМАХ ПОРУЧИТИ НОД „ПРОСВЕТНЕ ЗАЈЕДНИЦЕ“, НОСОВСНА 39/III. ТЕЛЕФОН 24-822.